

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Af de Rigsdagen i sidste Samling meddeelte „Altskylder vedkommende den islandfke Forfatnings- og Finanslag“ vil det være Samme bekendt, at Regeringen forelagde det i Maret 1869 sammentraadte Althing et Udkast til Lov indeholdende nærmere Bestemmelser om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget, der i det Væsentlige var bygget paa de Anskuelser om det omhandlede Anliggendes Ordning, som vare fremkomme paa Rigsdagen under Forhandlingerne om det i Samlingen 1868—69 forelagte Udkast til Lov om Islands Finansvæsen, og tillige, at Althinget i sin over det førstnævnte Lovudkast afgivne Betynkning kom til det Resultat at fraraade, at Udkastet udkom som Lov, medens Thinget samtidig androg paa, at der maatte tilstaaes Island et fast aarligt Tilskud af Statskassen paa i det mindste 60,000 Rd., saaledes at der for en til dette aarlige Beløb svarende Kapital udstedtes uopsigelige Statsobligationer til Island.

Uanset den Skæbne, der saaledes paa Althinget blev det forelagte Lovudkast tildeelt, kan det neppe miskjendes, at overveienende Grunde ikke desmindre tale for saavel at søge de væsentligste statsretlige Sætninger i hiint Udkast udtalte i Lovsform som ogsaa for at faae det afgjort ved Lov, hvor stort et Bidrag Statskassen aarlig skal udrede som Tilskud til Island. Hvad der i sidstnævnte Henseende navnlig turde være afgjørende, er den Betragtning, at den energiske Henvendelse til egne Kræfter og egne Hjælpekilder, der maa ansees som en usværgelig Betingelse for Islands materielle Fremgang, neppe vil kunne forventes gennemført uden ved en saadan fastsættelse af det finansielle Bidrag til Samme fra Danmark. Saalænge det ligesom hidtil er Rigsdagen, der behandler det islandfke Budget i dets hele Detail, vil det vanskelig kunne undgaaes, at Islænderne med Hensyn til Tilfredsstillelsen af Landets Fornødenheder bestandig stille Fordringer til den danfke Statskasse og, naar disse tilbagevises, kaste Ansvaret for, at Landet ikke gaar fremad, over paa Rigsdagen, medens de, naar

det først engang ved Lov er afgjort, hvor stort et Bidrag de aarlig kunne paaregne af Statskassen, ville med Hensyn til, hvad der iøvrigt maatte udfordres til deres særlige Anliggender og særlige Fornødenheder, være henviste til deres egne Anstrængelser, saa at det bliver dem selv, hvem Ansvaret i den omhandlede Henseende vil komme til at paahvile, og det, hvad enten nu iøvrigt deres lokale Repræsentation maatte faae medbestuttende Myndighed med Hensyn til Landets Anliggender eller kun som hidtil med raadgivende Stemme have at forhandle om samme. Det har ikke heller kunnet være uden stor Betydning for Regeringen, at det ved Forelæggelsen af det omhandlede Lovudkast for Althinget udtrykkelig fremhævedes, at det er „Kongens Hensigt, naar Althinget i Overensstemmelse med Reskript af 23de September 1848 var blevet hørt om det paagjældende Udkast, og naar Rigsdagens Samtykke hertil er erhvervet, endelig at fastsætte Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget“. Efter en saadan Udtalelse turde nemlig en Udsættelse paa ubestemt Tid med Gjennemførelsen af hiin Hensigt ikke være uden betænkkelige Følger for Regeringens Stilling til Island og dets Befolkning.

I det foranstaaende Lovforslag paa Grundlag af de her fremhævede Betragtninger er blevet udarbejdet til Forelæggelse for den nu forsamlede Rigsdag, har man, da det omhandlede Anliggende allerede tidligere har været Gjenstand for omfattende Forhandlinger i begge Rigsdagens Afdelinger, troet med Hensyn til Forslagets Indhold at kunne fatte sig i Korthed og skal kun fremsætte nogle Bemærkninger om de væsentligste Afvigelser mellem det her foreliggende Forslag paa den ene Side og det ovennævnte Lovudkast, der i Maret 1869 af Regeringen forelagdes Althinget, samt Forslag til Lov om Ordningen af Islands Forfatnings- og Finansvæsen, saaledes som det forelaae, da det i Rigsdagens næstforrige Samling fra eneste Behandling i Folkethinget vendte tilbage til Landsalthinget, paa den anden Side.

Den mest fremtrædende Afvigelse mellem